

[Finansministeren.]

her jo ikke aktuelt i de første 5 Aar, idet vi i den Tid ikke skal afdrage paa Laanet, men jeg vil sige om dette Spørgsmaal i al Almindelighed, at naar vi skal opgøre hele vor Gæld til Udlandet, saa andrager den jo en betydelig større Sum, end den er bogført til, saa at vi med andre Ord i Øjeblikket er ude for en meget betydelig Kursbelastning; vi maa, hver Gang vi betaler Afdrag, betale et betydelig større Beløb end det, der svarer til den nominelle Gæld. Det vilde have været ønskeligt, om vi her havde haft en betydelig Kursreguleringsreserve, hvad vi altsaa ikke har, og skal jeg sige noget i Dag, maa jeg sige, at det vilde være rigtigt ikke at bruge den Gevinst, som her indvindes, til Afvikling af dette Laan, fordi vi i Forvejen har saa stort et Minus paa dette Omraade.

Jeg vil foretrække at have Gevinsten staaende sammen med den forrige Kursgevinst. Hvis der saa engang kommer det Tidspunkt, da der ikke mere er nogen større Forskel mellem den bogførte Værdi og det, vi skal betale, kan vi naturligvis i den sidste Ende afvikle de Kursgevinster, der her er Tale om. Hvis man ikke bruger Kursgevinsten til Afvikling af det foreliggende Laan, vil det i Realiteten sige, at man sparer sig en Reserve op over for de Kurstab, der løber paa under den Afvikling, som efterhaanden finder Sted af de udenlandske Laan. Jeg skal erkende, at det er et Spørgsmaal, der kan diskuteres, men, som sagt, det er ikke aktuelt i de første 5 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Hartel sagde, at hvis det havde været 1928-Laanet; der var Tale om at konvertere, vilde han kunne tiltræde Forslaget, men nu kan han ikke gøre det. Dette beklager jeg. Med Hensyn til dette 1928-Laan kan jeg sige, at vi saavel med Hensyn til dette som med Hensyn til de dyre amerikanske Laan, vi har løbende, stadig har arbejdet paa en Konvertering, men det vilde ikke være hensigtsmæssigt i Øjeblikket at optage Laan til Konvertering af 1928-Laanet, da det ikke kan opsiges før om et halvt Aar. Men vi arbejder altsaa stadig paa en Konvertering af disse Laan, og det kan ogsaa være en Grund til, at man ikke, selv om man i øvrigt maatte ville det, gaar ud med et større Udbud i Øjeblikket paa det svenske Marked, idet der stadig vil

blive Brug for dette og andre Markeder til de Konverteringer, vi haaber at kunne gennemføre i den kommende Tid.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente, at vi i Stedet for at nedbringe Statsgælden, som vi tidligere har stillet i Udsigt, forøgede den. Forholdet er imidlertid det, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at fremhæve, at i de 9 Aar, den nuværende Regering har siddet, har man gennemført hele Anlægsvirksomheden og hele den økonomiske Støttevirksomhed i Form af Udlaan o. s. v. uden Forøgelse af Statsgælden, og det vil altsaa sige, at man i Virkeligheden har nedbragt den i 1929 tilstedeværende Statsgæld meget betydeligt; men samtidig har man anskaffet nye Værdier til mange offentlige Formaal, og til disse Værdiers Anskaffelse kan man sige, at man har maattet søge til nye Laan. Det, der reelt er sket, er jo det, at man har afdraget paa de gamle Laan og stillet Forslag om visse nye Laan, samtidig med at man har foretaget denne meget betydelige Anlægsvirksomhed. Naar en saadan Politik har været mulig, hænger det jo sammen med de Overskud, der i denne Periode har været paa Statsregnskabet, og med, at Arveafgifterne indgaar paa Formueregnskabet.

Skulde der endelig være Tale om at afvikle Laan nu, vilde det i alt Fald ikke blive det Laan, der her er Tale om. De Laan, der nu fremkommer, er jo de billigste Laan, der i lange Tider er optaget af den danske Stat, og skulde vi afvikle Laan, har vi dyrere forrentede Laan, som der vilde være mere Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen fandt, at naar vi herhjemme i dette Tilfælde kunde laane til 3 pCt., var det urimeligt, at man gik til Sverige og vilde laane til 3½ pCt., og han kunde slet ikke forstaa det, naar han sammenholdt den højere danske Diskonto med den lavere svenske. Ja, det viser jo, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen bør give sig til at beskæftige sig lidt mere med disse Pengeforhold, end han har gjort hidtil. Jeg tror ogsaa, det vilde være meget nyttigt for det ærede Medlem, at han gav sig i Lag med dette Studium, naar han nu skal til at forsvare den Formueafgift, hvorom han har stillet Forslag i Forbindelse med sit Grundskylds-